

Je pěstování palmy olejné jen zdrojem sociálních konfliktů?

V tisku se často dočteme, že pěstování palmy olejné provází řada sociálních konfliktů. Vznikají spory o půdu, dochází k násilnému vysídlování, pracovníci nedostávají odpovídající odměnu a za všechno mohou průmyslové lobby zabývající se produkcí palmového oleje. Už méně se objevují fakta, co pěstování palmy olejné znamená pro místní komunitu. Produkce palmového oleje je jedním z nejvíce ziskových způsobů využívání půdy v tropech. U hlavních producentů země jako Indonésie a Malajsie přispívá produkce palmového oleje k růstu národní ekonomiky a ke zmírnění chudoby zejména na venkově. Pro srovnání průměrný roční příjem z jednoho hektaru palmové plantáže činí v Indonésii 2500 dolarů oproti 250 dolarům z rýžové plantáže.

Jen v Indonésii je zaměstnáno okolo 4 milionů obyvatel v aktivitách přímo souvisejících s produkcí palmového oleje a dalších 12 milionů v nepřímých aktivitách. 40 % půdy v Indonésii a Malajsii je obhospodařováno drobnými farmáři, kteří obhospodařují půdu o rozloze menší než 50 hektarů, často okolo 2 ha. Podle socioekonomické studie indonéské vesnice, které mají z větší části příjem z produkce palmového oleje, vykazují mnohem menší výskyt podvýživy v komunitě. 18 % domácností po 5 letech působení v pěstování palmy olejné zvýšilo své reálné příjmy 2 až 3 krát. U 35 % domácností se po 5 až 10 letech činnosti v sektoru pěstování palmy olejné zvedl příjem 4 až 11 krát a u 45 % domácností zapojených do pěstování palmy olejné se po deseti letech zvedly reálné příjmy 22 až 25 krát.

Pěstování palmy olejné udržitelným způsobem představuje rovnováhu mezi ekonomickým rozvojem, společenským pokrokem a odpovědností za životní prostředí. V praxi to znamená zastavit vypalování původní vegetace a odstranit veškeré sociální konflikty, což povede k ekonomickému rozvoji země i zvyšování životní úrovně místních obyvatel.

